

עמ"ת 32820/12-15 - מדינת ישראל נגד ד ט

בית המשפט המחוזי בנצרת

17 דצמבר 2015

עמ"ת 32820-12-15 מדינת ישראל נ'
(ט(עציר)

בפני כב' השופט בנימין ארבל, סגן נשיא

מדינת ישראל

העוררת

נגד

ד ט (עציר)

המשיבה

נוכחים:

בשם העוררת עו"ד הדס ירושלמי

בשם המשיבה עו"ד פאהום עבוד

המשיבה באמצעות שב"ס

החלטה

1. נגד המשיבה הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות חמורות של הסתה לאלימות ותמיכה בארגון טרור. במקביל לכתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצרה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדה. בבקשה הוצבע על מסוכנותה שמקורה בחומרת המעשים המיוחסים לה לרבות תוכנם של הפרסומים, היקף תפוצתם, ממדי החשיפה, נגישותם ועוד. כמו כן הובע חשש מפני שיבוש מהלכי משפט.

2. כעולה מכתב האישום, הרי בתחילת חודש אוקטובר השנה ובמהלכו פרסמה המשיבה בדף הפייסבוק שלה וביוטיוב פרסומים שונים, לרבות אמרות ושירי שבח וקילוס למעשי טרור, תוך קריאה לעשיית מעשי אלימות טרוריסטים, כגון מעשי דריסה, דקירה ומעשי הרג אחרים, וכן דברי עידוד, שבח והזדהות עם מעשים כנ"ל. פרסומים נעשו בדפי פייסבוק אשר זכו לתפוצה נרחבת בציבוריות (למשיבה אלפי "חברים" בפייסבוק), ואף זכו לכמות בלתי מבוטלת של חיבובים (LIKE). בית המשפט קמא קבע כי קיימות ראיות לכאורה בעלות הפוטנציאל ההוכחתי הדרוש לשלב זה של מעצר עד תום ההליכים, וכי המדובר בפרסומים העושים שימוש במילים ובתמונות המעודדות אלימות. בהתאם, יש לראות בדברים שפרסמה המשיבה, משום דברי שבח, אהדה או עידוד למעשי אלימות וטרור אשר נעשו במדיה נגישה לכל, הפתוחה לאלפי עוקבים. בית המשפט הוסיף וקבע כי התשתית הראייתית הלכאורית האמורה מגבשת עילת מעצר סטטוטורית בהתאם להוראת סעיף 21[א][1][ג][2] לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה, מעצרים] בשל היותן של העבירות משום "עבירות ביטחון". בית המשפט הוסיף וקבע כי: **"בענייננו עולה רמת המסוכנות בשל קלות הביצוע של העבירות באמצעים זמינים ופשוטים, קלות הפצתם לקהלים גדולים ומגוונים, ואווירה נפוצה השוררת בימים אלו, כאשר טרם נרגעה, בלשון המעטה".**

עמוד 1

3. לאחר שקבע את קיומה של עילת מעצר, הבהיר בית המשפט כי עדיין מוטלת עליו המשימה לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותה של המשיבה תהא פחותה. לשם בחינת חלופת המעצר האופציונלית, הורה בית המשפט על המצאת תסקיר מעצר, אשר יבחן באופן מקצועי ומעמיק את כלל הנסיבות ואת החלופות האפשריות ומידת התאמתן. הוסיף בית המשפט וקבע "ככל שתמצא חלופה מתאימה אשר תפחית באופן משמעותי את הסיכון הנשקף מהמשיבה - הרי שתישקל בחיוב".

4. המשיבה עררה על החלטה זו, בטענה כי היה על בית המשפט לבחון, כבר בשלב הראשוני, חלופת מעצר בטרם ניתן תסקיר שירות המבחן, ולא להמתין ימים ארוכים עד שיומצא התסקיר האמור. הערר נדון בפני חברי, כבוד השופט הבכיר הווארי. השופט הווארי שמע באריכות את טענות הצדדים וקבע כי ניתן יהיה לשקול חלופה כאמור, אם תומצא חלופה הרמטית המרוחקת ממקום מגוריה של המשיבה, ומגובה במפקחים סמכותיים. השופט הווארי ציין כי הינו ער לפסיקה הנוהגת באשר לעבירות אידיאולוגיות, המחייבות בדרך כלל את מעצרו של העובר אותם עד לתום ההליכים. הוא גם היה מודע לקושי המובנה לפקח על גישה לאינטרנט, אולם נוכח נסיבותיה המיוחדות של המשיבה ובעיקר נסיבותיה האישיות, סבור היה כי ניתן יהיה לשחררה לחלופה כאמור. הינה כי כן, הורה כבוד השופט הבכיר הווארי, על שני תנאים. חלופה הדוקה ומרוחקת. כל חלופה כזאת לא הוצגה בפניו. במקום זה הסתפק ב"כ המשיבה בבקשה לשחררה לביתה בפקוח בני משפחתה הקרובים. לעניין זה הביע כב' השופט הווארי עמדתו, כי לכך לא יוכל להסכים, ללא בחינה מעמיקה של שירות המבחן. אמירתו זו של כב' השופט הווארי אמורה היתה להדהד גם באולמו של בית המשפט קמא, בבואו ליתן את החלטתו בבקשה למעצרה של המשיבה עד תום ההליכים נגדה.

5. ואכן, לאחר הדברים האלה, המשיבה הציגה חלופה מרוחקת יותר, בביתה של דודתה הגב' חליחל בגוש חלב, ובפיקוחם של דודתה, דודנה ובת זוגו של דודנה. לאחר שמפקחים מוצעים אלה נחקרו בבית המשפט, קבע בית המשפט קמא כי אמנם המדובר בחלופה מרוחקת, אולם אין המדובר בחלופה איכותית והרמטית בנסיבות הספציפיות, לאור חוסר ידיעתם של המפקחים המוצעים אודות טיב העבירות, והעובדה כי קיימים מספר מחשבים במקום המשמורת. על כן, אין מנוס אלא להמתין לתסקיר.

ערר על החלטה זו, שנשמע בפני כבוד השופט סאאב דבור, נמחק לאחר שכבוד השופט דבור הביע את עמדתו בפני הצדדים.

6. שירות המבחן ביקש ארכה להגשת תסקירו. המשיבה התנגדה למתן ארכה ודרשה את שחרורה לאלתר עד לקבלת התסקיר. בית המשפט קמא חזר על העמדה כי אין מנוס אלא להמתין עד לקבלת תסקיר. הוא הדגיש בהחלטתו "במסגרת תסקיר המעצר, שירות המבחן התייחס לכל החלופות שהוצעו על ידי הסניגור, הן לחלופות מרוחקות כהנחית כבוד השופט הווארי בהחלטתו הנ"ל והן ביחס לחלופות אחרות שהוצעו בעניינה של המשיבה ואשר ישקללו את הקביעות שניתנו בכל ההחלטות בנוגע למשיבה".

7. ביום 8.12.15, הומצא תסקיר שירות המבחן. בתסקיר מפורט זה שהוגש, צוינו הרקע המשפחתי של המשיבה, יחסיה עם הוריה וכן עברה, אשר נחשף לראשונה, וממנו עולה כי נפגעה קשות בהיותה קטינה וכתוצאה מכך היא סובלת מבעיות נפשיות הטעונות טיפול ומשפיעות על התנהלותה.

שירות המבחן התרשם מנאשמת המציגה עמדה קורבנית, ומגלה בקושי בהתבוננות ראשונית על התנהלותה, בחירותיה ומעשיה. היא משתמשת במנגנוני הכחשה צמצום והסתרה. גישה הינה מניפולטיבית ומגמתית. נקבע כי ניכר כי היא ממשיכה להחזיק בעמדותיה ואינה רואה את הקשר בין עמדות אלה לחשדות נגדה.

אמירות מדאיגות אלה של שירות המבחן, אמורות להדליק תמרורי אזהרה ביחס לבחינת המסוכנות העצורה במשיבה.

שירו המבחן הוסיף וציין, כי אמנם מעצרה מהווה עבור המשיבה משום גורע הרתעתי, אולם גם כך מוערכת רמת הסיכון שלה להישנות מעשים דומים למיוחס לה בכתב האישום כבינונית עד גבוהה.

המשיבה הציגה בפני שירות המבחן כחלופות אפשריות למעצרה, את בית הוריה או בית דודתה בגוש חלב. שירות המבחן קבע לגבי הוריה של המשיבה כי אלה מתקשים להתחבר לחומרת מצבה, ולדבריהם היא ידועה כמשוררת, הם גאים בה ולא רואים פסול בהתנהלותה. ההתרשמות מן ההורים הינה כאנשים פשוטים שאינם מעורבים וחשופים לאופן ניהול חייה של המשיבה. היחסים לעיניהם מורכבים והם לא משפיעים עליה. על כן, **להערכת קצינת המבחן, הם יתקשו להוות גורמים סמכותיים ולהציב למשיבה גבולות בהתאם.**

אף החלופה השניה נמצאה לא ראויה. יש לזכור כי המדובר במשמורנים בחלופה זו אשר כבר נבחנו בבית המשפט ונמצאו כבלתי מתאימים.

סיכומו של תסקיר המבחן הוא, כי קיים ספק באשר ליכולתם של המפקחים המוצעים להציב למשיבה גבולות ברורים, להפעיל עליה סמכות ולאייץ את הסבירות להישנות מעשים דומים למיוחס לה בכתב האישום. על כן, שירות המבחן **אינו ממליץ** על שחרורה.

8. בית המשפט קמא לא קיבל את עמדת קצינת המבחן. הוא החליט ביום הדיון לחקור את המשמורנים המוצעים - הוריה ואחיה. לאחר כל זאת קבע כי אין מחלוקת שנשקפת מסוכנות מהמשיבה, אולם עצם המעצר וההליכים המשפטיים המתנהלים נגדה, מהווים עבורה גורמים מרתיעים. כך גם הפגיעה האישית בה ובמשפחתה.

לצד כל אלה, העיר ביהמ"ש כי לא נעלם מעיניו כי בין ההורים ובין המשיבה לא קיימת אידייליה. אף לא נעלם מעיניו כי גם בעבר לא הצליחו ההורים למנוע את הסתבכותה. אולם, הוא התרשם כי ההורים מודעים כיום לתמונה בכללותה, וכי בשונה מן העבר יודעים ממה להישמר ועל מה להקפיד.

9. לאור האמור, קבע ביהמ"ש קמא כי המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד שאינה כובלת אותו ואינה באה חלף שיקול דעתו.

לשיטתו, מכלול השיקולים והשיקולולים מאפשרים ומצדיקים לטעמו את שחרורה של המשיבה לחלופת מעצר בבית הוריה. בדרך זו יושג האיזון המיטבי בין רמת הסיכון הנשקפת מהמשיבה ובין החובה לשיקול את שחרורה בחלופה. כזאת הוא עשה לאחר שנתן משקל מיוחד לנסיבותיה האישיות הקשות, לעברה הנקי ולעובדה כי המשמורנים הותירו עליו רושם אחראי ורציני וכי כיום הם מודעים היטב לגבולות הברורים שעליהם להציב.

על כן, החליט ביהמ"ש קמא להורות על שחרורה של המשיבה בתנאים של שהיה במעצר בית מלא בבית הוריה, תוך קביעת תנאים נוספים וביניהם אף הוראה לניתוק בית המשפחה מקו האינטרנט עד תום ההליכים, והטלת איסור מוחלט על שימוש המשיבה בכל מדיה אינטרנטית או רשת חברתית מכל מין וסוג כולל טלפונים חכמים.

10. כנגד החלטתו של ביהמ"ש מוגש ערר זה. לטענת העוררת, הרי כבר החלטות קודמות של שתי ערכאות קבעו כי חלופת המעצר אמורה להיות מרוחקת והרמטית. החלופה מושא החלטתו של ביהמ"ש אין בה כדי לאיין את מסוכנותה של המשיבה ואף לא את החשש מפני שיבוש הליכי משפט. מסוכנותה יוצאת הדופן של המשיבה היא אשר הביאה את ביהמ"ש להורות על הגשת תסקיר בעניינה, לראות האם ניתן יהיה לאיין מסוכנות זו. ברור היה בשלבים המוקדמים, כי לא ניתן יהיה לשחררה לחלופת מעצר בבית הוריה. תסקיר המבחן הולך בדרך זו וקובע כי החלופה המוצעת לא תסכון ולא יאה בה כדי להקטין את מסוכנותה של המשיבה ואף אין בה כדי להלום את ההחלטות שניתנו בעניין בסוגיה זו.

תסקיר שירות המבחן הינו מפורט ומדוקדק, יש בו ביטוי רב למסכת היחסים שבין המשיבה להוריה ולהשלכותיהם על אפשרותם וכוחם למלא את המשימה.

ביהמ"ש אף לא נתן את דעתו לפסיקה הרלוונטית הנוגעת לעבירות מעין אלה המיוחסות למשיבה, ובמיוחד כאשר מדובר בעבירות על רקע אידיאולוגי. על כן, טוענת העוררת כי מן הראוי לבטל את החלטתו של ביהמ"ש קמא ולהורות על מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים המשפטיים נגדה.

דין

11. דומני כי אין מחלוקת על כך כי במשיבה טמון סיכון יתר. המעשים המיוחסים לה - פרסומיה החוזרים ונשנים במרשתת וברשתות החברתיות, קוראים לביצוע עבירות חמורות, פגיעה באזרחים שלווים, באנשי

כוחות הביטחון ויש בהם משום הפרה של ממש של שלום הציבור. לצערנו, עדים אנו בימים אלה למעשי אלימות וטרור קשים נגד אזרחי המדינה וכוחות הביטחון בעקבותיהם נשפך דם רב. המשיבה קוראת בפרסומיה בראש חוצות לביצוע מעשים נואלים מן הסוג האמור, קריאות לאינתיפאדה, לביצוע מעשי דקירה ורצח ועוד דברי עידוד ושבח לגורמי טרור מסוכנים מאין כמוהם. פרסומיה של המשיבה זכו לתפוצה נרחבת במרשתת, ברשתות החברתיות וביוטיוב.

ביהמ"ש העליון עמד על פרסומים מן הסוג האמור, בבש"פ 2229-15, **פלוני נ' מדינת ישראל** (31.3.15). ביהמ"ש קבע באותו עניין כי נוכח המסוכנות העולה מפרסומים רבים, דומים לאלה שבפנינו, שפורסמו על ידי העורר שבפניו לאורך חמישה חודשים, עוצמתם ותוכנם, בצירוף הסברים כי פעל במתכוון ובידיעה כי פרסומיו עלולים לעודד מעשי טרור, בלא כל חרטה עליהם, תוך ביצועם ממוטיבציה אידיאולוגית נחרצת, לא ניתן יהיה לאיין בחלופה את מסוכנותו של העורר שלפניו.

במקרה שלפנינו, לא שונה מצבה של המשיבה ממצבו של אותו עורר. גם כאן פורסמו על ידי המשיבה פרסומים רבים הקוראים לביצוע מעשי טרור ועידודם. לצידם של מעשים אלה, ניצבת לנו גם הערכת המסוכנות העולה מתסקיר שירות המבחן, והמוערכת כבינונית עד גבוהה. המעשים נעשו על רקע אידיאולוגי. רקע מעין זה כבר הוגדר כגורם מגביר סיכון (ראה בש"פ 7611/10 **מדינת ישראל נ' אבו מדיעם** [19/10/10]; בש"פ 7522-10 **מדינת ישראל נ' עזאם** [18.10.10] בש"פ 3369-12 **מדינת ישראל נ' הכהן** [15.1.12]). לאחרונה עמד על כך כב' השופט עמית בבש"פ 32-15 פלוני נ' מדינת ישראל [15.1.15] כי על רקע התקופה המיוחדת בה אנו נמצאים היום והמצב הנפיץ השורר בארץ, מהווים משום שיקול האמור להיות מובא בחשבון לצורך הגשמת תכליות המעצר. מטבעם של דברים הוא, כי בימים טרופים אלה המסוכנות הנשקפת מהמבקש באותו עניין גבוהה מהמסוכנות הנשקפת בעיתות רגיעה ביטחונית. למותר לומר כי מאז נאמרו דברים אלה, רק החמיר המצב הבטחוני ומעשי טרור, ובמיוחד כאלה הכוללים מעשי דקירה ודריסה- מן הסוג אליו מטיפה, לכאורה, המשיבה- הפכו להיות מעשים של יום ביומם בארץ המדממת הזו.

סבורני כי עצם ההסלמה במצב - הסלמה אשר עולה בקנה אחד עם קריאותיה של המשיבה לפגיעה באזרחים, והמעידה על כך, כי הסתה מביאה לתוצאות קטלניות - יש בה כדי להוסיף נופך נוסף של מסוכנות למשיבה ולמעשיה.

12. בית המשפט קמא, אשר קבע כבר בעבר את מסוכנותה היתרה של המשיבה, התעלם מחוות דעתה של קצינת המבחן, אשר הצביעה על מסוכנות זו ועל חוסר האפשרות לאיינה באמצעים שהוצעו כחלופת מעצר. אף לא מצאתי בהחלטתו של בית המשפט כל התייחסות לתמרורי האזהרה שהוצבו ביחס למשיבה, עליהם הצבעתי לעיל. תמרורים אלה, אמורים היו להשקל בכובד ראש, קודם שבוחנים אנו את המלצת שירות המבחן ומחליטים שלא לקבלה

אמנם, בית המשפט אינו קשור בתסקיר שירות המבחן, אולם, משהומצא תסקיר המבחן יש ליתן לו את המשקל ההולם, כפי שמצינו בפסיקה:

"כבר נפסק, כי סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראו, למשל, בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד (לא פורסם, 18.4.07); בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' עמר (לא פורסם, 16.04.07))" [בש"פ 3201/10 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם, 6.5.10)].

במיוחד יש ליתן לתסקיר המבחן משקל ראוי במקרה שלפנינו, לאור סביכות מצבה של המשיבה, ומסכת היחסים הבלתי יציבה עד כדי מעוררת, בינה לבין בני משפחתה- אלה האמורים לפקח עליה.

יתר על כן, יש לזכור כי העבירות נעברו מתחת לאפם של הוריה של המשיבה, ובאותה זירה עליה הורה בית המשפט כי תשמש כמקום החלופה המוצעת. עצם העובדה כי המשיבה ביצעה את העבירות תחת אפם של הוריה, מעוררת חשש כי פיקוחם של אלה עליה לא יהיה יעיל.

שירות המבחן התייחס מפורשות בתסקירו ליכולת הפיקוח של הוריה של המשיבה **ושלל את יכולתם לשמש כמפקחים**. שכן, עד כה, הם לא היו מעורבים בענייניה ולא נחשפו לאופן ניהול חייה. היחסים כאמור בינם לבין בתם מורכבים, ואין להורים כל השפעה עליה. הערכת קצינת המבחן הינה כי הם התקשו להוות גורמי סמכות שבכוחם להציב למשיבה גבולות בהתאם.

לא לחינם, נקבע עוד בהחלטתו של כב' השופט הווארי, כי על החלופה להיות הרמטית ומרוחקת. נראה, כי ההחלטה מושא ערר זה, מתעלמת מקביעה זו.

13. בהתייחסותו של בית המשפט קמא לערבים המוצעים, ציין בית המשפט כי הם מודעים כיום לאישומים המיוחסים לה, אך לא הבינו זאת לעומק קודם לכן. עובדה זו מתנגשת עם טענתם כי הם מודעים להיסטוריה שלה ועל כל המשתמע מכך, וכי הם יודעים להתמודד עם המשיבה ושלל התנהגויותיה. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 15.12.15, מלמד על כך כי האב ציין כי הוא שמר על בתו **כל העת**, הוא מודע להיסטוריה שלה וכי היא נשמעת לה ומכבדת את מילתו. הוא אף הכחיש את הפרסומים שפרסמה בתו ברשת הפייסבוק, למרות שהוא חברה לרשת. גם האם ציינה מסכת יחסים מצויינת בינה לבין המשיבה וכי היא מודעת למצבה ודואגת לה בבית. דברים אלה אינם עולים בקנה אחד עם העובדה כי המשיבה ביצעה את העבירות המיוחסות לה בתוך בית הוריה- אשר שימש כר לפעולותיה- וכי זכתה לפרסום רב בחברה ובקרב חברה למרשתת. לא מצאתי כי בית המשפט קמא שקל שיקולים אלה בבואו להכריז על הוריה של המשיבה כמשמורנים ראויים. ודאי שלא הובא כל טעם כבד משקל לסטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן - שהינו הגורם המקצועי הראוי, ובעל הכישורים והכלים ההולמים לזהות מסוכנות, ויכולת פיקוח אפקטיבית.

14. בהתאם, סבורני כי מסוכנותה של המשיבה - מסוכנות שבבסיסה נמצאת אידיאולוגיה עוינת, טרוריסטית, במיוחד על רקע ימים אלה - לא זכתה למענה הולם בחלופה שנבחרה על ידי בית המשפט. כאמור, מקום החלופה כבר נקבע בהחלטות קודמות ובהמלצת שירות המבחן כמקום בלתי הולם. מקום חלופה זה שימש כזירה לביצוע העבירות. אלה נעשו, תחת עינם הפקוחה של המשמורנים המוצעים עתה. אף לא ניתן כל מענה לכך כי משמורנים אלה לא נמצאו כמתאימים בתסקירי שירות המבחן.

15. על כן, אין לי אלא לקבוע כי החלופה שנבחרה על ידי בית המשפט קמא אינה חלופה הולמת. בהתאם אני קובע כי המשיבה תיעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדה. **המשיבה תהא רשאית לפנות לבית המשפט קמא בבקשה לעיון חוזר, אם יהיה באפשרותה להציג חלופה אחרת, מרוחקת מביתה עם משמורנים טובים, אשר יבחנו על ידי שירות המבחן.**

ניתנה והודעה היום ה' טבת תשע"ו, 17/12/2015 במעמד הנוכחים.

בנימין ארבל , סגן נשיא

מירב

הוקלדעלידימירברבין